

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 2(747) | Субота, 9 січня 1982 року | Ціна 2 коп.

60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

НА ЗЕКОНОМЛЕНІЙ ЕНЕРГІЇ

Підтримавши почин перетворення підприємств Москви, Ленінграда, Києва, Звернення колективу Вінницького учбово-виробничого підприємства до всіх членів УТОГ — ознаменувати ювілей утворення СРСР новими трудовими здобутками, — кол-

тив трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електроманіт» широко розгорнув соціалістичне змагання під девізом: «60-річчю утворення СРСР — 60 ударних трудових тижнів!» і взяв підвищені соціалістичні зобов'язання. Один

з головних його пунктів є — відпрацювати до ювілейної дати десять днів на зеконномленій електроенергії.

У змагання включилися робітники всіх професій, цехів, бригад, дільниць, філіалів.

При визначенні переможців буде обов'язково враховуватися виконання виробничого плану, економія електроенергії, матеріальних і сировинних ресурсів, якість продукції, дотримання техніки безпеки, трудової та виробничої дисципліни, культура виробництва.

Підсумки соціалістичного змагання підбиваються щотижня. Переможцям тижневого соцзмагання вручаються вимпели, їх прізвища заносяться на стенд «Сьогодні — попереду».

Остаточні підсумки соціалістичного змагання будуть підбиті напередодні 60-річчя утворення СРСР.

Колективам-переможцям присвоюється звання «Переможець соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР», вручається Червоний прапор.

Імена переможців будуть занесені на Дошку пошани.

Сьогодні попереду — Слов'янський філіал, дільниця холодної штамповки Жданівського філіалу та бригада складання ПМЕ-113, яку очолює Т. І. Букаленко.

Соціалістичне змагання, присвячене ювілею утворення СРСР, набирає сил.

В. ПАЦЮК.
м. Донецьк.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР, пресувальник Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Микола Степанович Кичук норми виробітку виконує на 140 процентів. Якість його праці завжди відмінна.

ФОТО И. МІНДЕЛЯ.

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

Пам'ятаю, років п'ятнадцять тому я вперше прийшов на експериментально-механічний завод. Мене там не знали. І щоб якість розрядити непорозуміння, я назвав у відділі кадрів прізвище Мультана.

— Петро Фролович? — перепитав начальник відділу кадрів. — Він трудиться в першому цеху. Зараз покликаємо.

Розпочав свій трудовий шлях П. Ф. Мультан в 1938 році в артілі інвалідів м. Вінниці — сюди його направили після закінчення навчання в Немирівській спецшколі. На той час юнакові було лише сімнадцять років. В артілі вчився швейній справі і незабаром сам став досвідченим майстром. Увечері хлопець поспішав ще й на вулицю Некрасова, де в одній і тій же кімнаті знаходилися одночасно обласний відділ УТОГ, школа глухих, а у вихідні дні — клуб.

...Війна стерла все безжалісно і круто. Гомінке місто обезлюдніло, на вулицях господарювали фашисти, здебільшого есесівці. Попавшись їм тільки глухий... Мультан переїхав в село до рідних.

До 1946 року вже закінчилася відбудова Вінницького виробничого комбінату глухих. Активісти УТОГ А. Пруський, Х. Хуторянська, Г. Шмідт збирали глухих,

допомагали їм у працевлаштуванні, підшукували житло. Повернувшись до міста, Мультан поступив на комбінат глухих учнем слюсаря по виготовленню металевих ліжок — випускав комбінат і таку продукцію. Робота з металом сподобалась хлопцеві більше ніж швейна. І коли на УВК відмови-

ли в організації гурткової та спортивної роботи, допомагав він і вечірній школі, контролюючи навчання робітників своєї групи, активно виступав на зборах глухих міста. Цікавився подіями у світі і країні, він був у групі політінформаторів та агітаторів.

Петра Фроловича протягом багатьох років праці на підприємстві постійно обирають головою первинної організації УТОГ. Добре

знаючи завод, знайомив з ним та його історією молодих робітників, виховував у них любов до підприємства та гордість за нього. Не випадково, коли облівався УТОГ і облпрофрада проводили першу в області нараду наставників молоді, першим у списку на заводі назвали П. Мультана. І особистий його приклад у праці — він передовик виробництва, раціоналізатор, і активна життєва позиція в нього така: щоб на нього рівнялися інші робітники, і не тільки глухі.

Спочатку їх було троє нечуваючих слюсарів, а тепер ціла компактна група. Ще й яка! Токарі і слюсари високої кваліфікації, майстри, яких треба пошукати! У центрі Вінниці приваблює зір нова будівля міської Ради, фасад якої оздоблено білим металом. Не всім, певно, відомо, що це оздоблення — праця майстрів з експериментально-механічного заводу, і серед них — глухих трудівників.

Чималу допомогу у світі час надав Петро Фролович обласному Будинку культу-

ри в організації гурткової та спортивної роботи, допомагав він і вечірній школі, контролюючи навчання робітників своєї групи, активно виступав на зборах глухих міста. Цікавився подіями у світі і країні, він був у групі політінформаторів та агітаторів.

Петра Фроловича обирали делегатом всіх обласних конференцій УТОГ. Він був членом правління обласної організації і завжди виправдовував виявлене йому довіря.

У трудовій книжці П. Ф. Мультана чимало подяк, а також записів про нагородження його преміями за відмінну працю, за раціоналізаторські пропозиції, грамотами та почесними знаками переможця соціалістичного змагання, ударника комуністичної праці, ударника п'ятирічок. Непоганий підсумок славних справ П. Ф. Мультана!

Нещодавно в клубі експериментально-механічного заводу в урочистій обстановці проводжали на відпочинок групу кадрових робітників — і серед них Петра Фроловича. Йому тоді присвоїли звання почесного ветерана підприємства і, вручаючи посвідчення, запрошували приходити на завод, як у свій дім.

А в обласному відділі УТОГ і Будинку культури не вважають, що ветеран пішов на пенсію — у громадській роботі категорії пенсіонерів немає і не може бути.

М. НИРОВ.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

Почали з рекорду

Кіровськ (Мурманська область). У першу вахту нового року на руднику «Центральний» — найбільшого в об'єднанні «Апатит» — зміна майстра Н. Зубова видобула понад план 22 тисячі тонн руди. Це — рекордне для зимового часу досягнення колективу. Естафету ударної праці від гірників прийняли збагачувачі. В першу ж зміну вони випустили додатково до плану 1300 тонн апатитового концентрату — сировини для виробництва мінеральних добрив.

На ремонті — у дві зміни

Сімферополь. Завершили ремонт ґрунтообробних і посівних агрегатів механізатори Кримської області. З випередженням плану оновлюються трактори, зернозбиральна техніка, поливні машини. Високим темпам робіт сприяло своєчасне створення обмінного фонду вузлів і деталей. Величезна більшість ремонтних майстерень працюють у дві зміни.

В гостях у Буратіно

Рига. Казка про те, що герої книг сходять іноді з сторінок, стала реальністю в день відкриття нової дитячої бібліотеки в латвійсько-

му містечку Айзпуте. Веселому Буратіно і барону Мюнхгаузену, Віні-Пуху і Карлсону допомогли зібратися разом юні читачі. В костюмах цих героїв вони прийшли на карнавал, щоб відзначити книжчине новосілля. На свято приїхали діти з навколишніх сіл.

Минулого року в Латвії збудовано і реконструйовано більш як 30 сільських бібліотек. До кінця п'ятиріччя в кожному селі буде відкрито дитячу бібліотеку.

«Сніжинки» Самарканда

Самарканд. Хоч зима в Узбекистані видалася теплою, в місті з'явилися перші «Сніжинки». Вони створені на конвеєрі місцевого заводу побутових холодильників, де почато серійний випуск апаратів нової марки. Першу партію їх відвантажено в магазин. Холодильник «Сніжинка» — ділова відповідь колективу на критичні зауваження покупців на адресу апарата «Самарканд», що випускався досі. Перш ніж поставити новий виріб на конвеєр, його піддали суворому екзаміну в державному випробному центрі ВНДІ електропобутових машин і приладів у Києві.

У новому році в магазини країни намічено відправити 120 тисяч «Сніжинок».

(ТАРС—РАТАУ).

Успішно завершив перший рік одинадцяті п'ятирічки колектив Львівського ордену Трудового Червоного Прапора виробничого об'єднання імені 50-річчя Жовтня. Завдання по зростанню продуктивності праці виконано на 105 процентів, що, в свою чергу, дало змогу значно збільшити обсяг виробництва. Освоєно випуск восьми нових виробів, а питома вага продукції з почесним п'ятикутником становить 90 процентів.

Вміло, спільно з адміністрацією будує свою роботу профспілковий комітет підприємства. Всіма формами індивідуального і колективного змагання охоплено тут 98 процентів робітників. Річний економічний ефект від поліпшення технології перевищив 1 мільйон карбованців.

Велику гурботу проявляють профспілкові активісти про виховання молоді робітничої зміни: на об'єднанні понад 350 висококваліфікованих робітників передають секрети професійної майстерності молодим трудівникам. Щороку 120 чоловік закінчують технічне училище об'єднання, 130 — навчаються у школах робітничої молоді, а 206 — у вищих навчальних закладах. У центрі уваги профкому і адміністрації об'єднання — широке коло питань по охороні праці і здоров'я робітників. Тільки позиції.

Фото В. Песляка.

(Фотохроніка РАТАУ).

Добрі справи Петра Мультана

П'ЯТИРІЧКА В ДІІ

Завершився осяяний рішеннями XXVI з'їзду КПРС перший рік одинадцяті п'ятирічки. Як його прожити? Чого досягла в праці своїй уся країна, наша республіка? Що треба зробити в 1982 і наступних роках?

Постанова листопада (1981 р). Пленум ЦК КПРС і яскрава, глибоко змістовна промова товариша Л. І. Брежнєва на цьому Пленумі дають науковий аналіз звершеного, обрисовують основні завдання в господарському і культурному будівництві.

Керуючись накресленими XXVI з'їздом КПРС основними напрямками економіч-

ного і соціального розвитку країни, шоста сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання затвердила план і бюджет на 1982 рік і Державний план на 1981—1985 роки. П'ятирічка стала законом, обов'язковим для всіх.

Цю конкретну програму дій всебічно обговорили Пленум ЦК Компартії України і четверта сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання — затверджено плани республіки на 1982 рік і на всю одинадцятку п'ятирічку.

З великим піднесенням радянські люди втілюють намічене в житті.

ДЛЯ БЛАГА НАРОДУ

Вчитуючись, вдумуючись у документи партії, знову й знову переконаєшся, як цілеспрямовано розв'язується головне завдання п'ятирічки — забезпечити далі зростання добробуту радянських людей. Це зростання відбуватиметься на основі сталого, поступального розвитку народного господарства, прискорення науково-технічного прогресу і переведення економіки на інтенсивний шлях розвитку, більш раціонального використання виробничого потенціалу країни, всемірної економії всіх видів ресурсів і поліпшення якості роботи.

Найбільш узагальнюючим показником розвитку економіки країни є зростання національного доходу. Як відомо, в 1980 році національний дохід, використаний на споживання і нагромадження, становив 437 млрд. крб. За 1981 рік, згідно з попередньою оцінкою, він зростає на 3 проценти. План 1982 року передбачає таке збільшення виробництва і підвищення його ефективності, щоб національний дохід зріс ще на 13,4 млрд. крб., або на 3 проценти.

А всього за одинадцять п'ятирічку національний дохід СРСР зростає на 18 про-

центів. Причому більш високими будуть абсолютні показники: якщо в десятих п'ятирічці його приріст становив 74,5 млрд. крб., то за 1981—1985 рр. він досягне 78,5 млрд. крб.

Відповідно до курсу партії на поліпшення народного добробуту в загальному обсязі національного доходу частка фонду споживання в 1985 році досягне 78 процентів проти 75,3 проценти в 1980 році.

У народному господарстві Української РСР національний дохід 1981 року, за попередніми даними, досягне 82 млрд. крб., а в новому зростає ще на 3,6 процента. За 1981—85 рр. він збільшиться на 19,6 процента; абсолютний приріст його становитиме 15,5 млрд. крб. проти 11,9 млрд. крб. у десятих п'ятирічці.

Виконання цих планів буде забезпечене працею народу і для його блага.

Суспільні фонди споживання досягнуть в 1985 році (в млрд. крб.).

(Фотохроніка РТАУ)

ВИХОВУЄМО ПАТРІОТІВ

Особливе місце у виховній роботі серед учнів виробничого навчання і молодих робітників нашого УВП займає пропаганда бойових і трудових традицій нашого народу. Ми проводимо тематичні вечори, зустрічі з ветеранами праці і учасниками Великої Вітчизняної війни. Так, багато молоді зібралося на відкриті комсомольські збори з порядком денним: «Як ми виконуємо заповіді Леніна», вдався і тематичний вечір «Іх іменами названі вулиці нашого міста».

Серед учнів виробничого навчання є багато таких, яких приймали до комсомолу на учбово-виробничому підприємстві. Квитки за традицією вручаємо біля стінду з іменами комсомольців, що загинули в боротьбі за свободу і незалежність нашої Батьківщини. Такі заходи духовно збагачують молоді, допомагають глибше усвідомити історичний шлях боротьби і перемог радянського народу.

Набираючи нову виробничу групу, ми знайомимо учнів з історією підприємства, успіхами колективу і його традиціями. Протягом навчального року молоді люди вивчають минуле на-

шого міста і області під час екскурсій по визначних місцях, тематичних вечорів, зустрічей з цікавими людьми. Потім учні виробничого навчання поглиблюють знання у гуртку «Люби і знай свій рідний край», що діє при гуртожитку. Активну участь у роботі цього гуртка беруть працівники місцевого краєзнавчого музею.

Для підвищення технічного рівня майбутніх столярів на УВП працює гурток «Різьба по дереву».

Під час другого року навчання з травня учні проходять тримісячну практику на тих місцях, де будуть працювати. За кожним закріплюємо наставника, який допомагає оволодівати професією меблевика.

Випуск учнів проводиться в урочистій обстановці, де кожному вручають атестат про закінчення навчання і робітничу путівку.

Велику роль у патріотичному вихованні молоді відіграють екскурсії і туристичні походи. Так, останнім часом учні, робітники і службовці підприємства побували в Ясені, Ужгороді, Славському, Розлучі, Львові, а також у Молдавії.

Знайомство з бойовими і трудовими традиціями бать-

ків виховує у молоді повагу до старшого покоління, бажання добре працювати.

Виростити фізично загартованих молодих людей, допомогти їм успішно оволодіти сучасною технікою меблевого виробництва — завдання нелегке. Допомагає нам у цьому і фізкультурно-масова, спортивна робота. Підприємство домовилось із підшефною школою та місцевими профтехучилищами про заняття у спортивних секціях. Наша молодь успішно складає норми ГПО, виступає на змаганнях з різних видів спорту, бере участь у спартакіадах «Бадьорість і здоров'я».

Все це разом з організацією ранкової зарядки у гуртожитку, виробничої гімнастики на дільницях виховує у молоді витривалість, сміливість, спритність.

Багатогранна виховна робота серед нечулої молоді позначається на виробничих результатах, зростає трудова активність учнів, розгортається соцзмагання за комуністичне ставлення до праці.

Я. ГРИНЬКІВ,
заст. директора
Дрогобицького УВП
з виховної роботи.

Львівська область.

МАЙСТЕРНІСТЬ, ДОСКОНАЛІСТЬ

Досконало володіє майстерністю фрезерувальник Ворошиловградського УВП Микола Іванович Дятлов. В найскладніших пресформах та штампках обов'язково є і його праця. Робота М. І. Дятлова завжди відзначається високою точністю, якістю. Перш, ніж приступити до праці, він глибоко розбереться в кресленні, в технології, ретельно перевірить заготовку.

Фрезерувальний верстат Миколи Івановича завжди у відмінному стані, кожному інструменту та пристосуванню відведено своє місце. Вироби він завжди здає з першого подання, а з липня минулого року Микола Іванович працює з особистим клеймом.

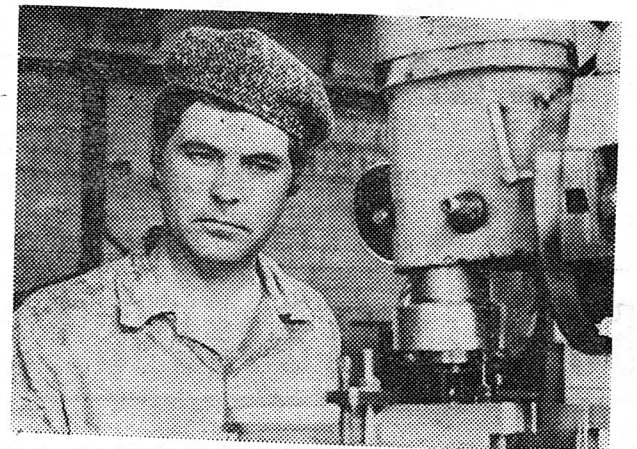
Праця фрезерувальника інструментальної дільниці вимагає великого обсягу технічних знань. Без відри-

ву від виробництва М. І. Дятлов закінчив Ворошиловградський машинобудівний технікум.

За підсумками соціалістичного змагання 1980 року передовика виробництва нагороджено почесним зна-

ком «Переможець соціалістичного змагання 1980 року».

А. ХЛЕБНИКОВ,
заст. директора
Ворошиловградського
УВП з виховної роботи.
На знімку: М. І. Дятлов
за роботою.

РІК ПЛІДНОЇ ПРАЦІ

Ворошиловградське УВП — спеціалізоване підприємство по виготовленню електромашини серії МТ та проміжних реле РПУ-0.

Для трудівників нашого підприємства минулий рік був періодом творчої праці і боротьби за виконання зобов'язань.

Партійна та профспілкова організації, адміністрація УВП спрямовували зусилля комуністів, всіх трудящих на втілення в життя економічної політики КПРС, підвищення ефективності виробництва, дальшого вдосконалення організації праці і управління виробництвом.

Виконуючи рішення XXVI з'їзду партії, широко розгорнувши соціалістичне змагання, трудящі нашого підприємства добились певних успіхів і внесли гідний вклад у загальну справу зміцнення економіки нашої країни.

Завдовго до нового року, 15 грудня, колектив підприємства виконав план з реалізації продукції, а 18 грудня — з випуску валової продукції.

Нелегким був 1981 рік для колективу нашого підприємства. Поряд з випуском основної продукції, йшов процес освоєння нового електромашини. Наше УВП успішно справилось з цим

завданням — 24 грудня було підписано акт про готовність до серійного випуску нового електромашини.

У першому році п'ятиріччя план з випуску валової продукції виконано на 104,3 процента, а з обсягу реалізації — на 104,8 процента.

Народному господарству країни відвантажено понад план продукції на суму 154 тисячі карбованців.

Коли порівняти результати роботи останніх двох років, то вони виглядатимуть так.

Якщо в 1980 році було виготовлено продукції на 3 мільйони 654 тисячі карбованців, то в 1981 році її кількість зросла до 3 мільйонів 774 тисяч карбованців, тобто, на 120 тисяч карбованців більше, реалізація продукції збільшилася проти відповідного періоду минулого року на 132 тисячі карбованців.

Багато зроблено на нашому підприємстві по налагодженню ритмічності випуску продукції. Коефіцієнт ритмічності нині становить 0,99.

У даний час практично вся продукція виготовляється з почесним п'ятикутником.

У першому році одинадцяті п'ятирічки прибуток підприємства становить по-

над 1 мільйон карбованців при плані 834 тисячі. Додатковий прибуток одержано на суму 169 тисяч карбованців.

В 1981 році зросла продуктивність праці. Якщо в 1980 році виробіток на одного працюючого складав 7 тисяч 742 карбованців, то в 1981 році він досягнув 8 тисяч 134 карбованців, або на 392 карбованці більше.

Успіхи, звичайно, не прийшли самі собою. Це — результат того, що всі трудівники підприємства велику увагу приділили питанням підвищення ефективності виробництва, зростання продуктивності праці, повного використання внутрізаводських резервів, прискореного впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій, зміцнення трудової дисципліни.

Але не треба думати, що у нас немає недоліків і невирішених питань.

Одним з недоліків нашої роботи ми вважаємо й те, що повільно зростають темпи виробництва. Над розв'язанням цих та інших питань і працює в даний час колектив нашого підприємства.

А. СИРОТА,
начальник планово-виробничого відділу
Ворошиловградського УВП.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«НАШОГО ЖИТТЯ»

«ЗАПУЩЕНИЙ ОБ'ЄКТ»

Під таким заголовком у газеті «Наше життя» від 10 жовтня 1981 року було вміщено репліку, в якій йшлося про невинуватене затягування будівництва виробничо-побутового корпусу і їдальні Харківського учбово-виробничого підприємства № 1 та відписки на критику газети з боку керівників тресту «Житлобуд-2».

Як повідомив редакцію секретар Харківського обкому Компартії України тов. Скидан М. М., виступ газети розглянуто. Проведено аналіз незадовільного ходу спорудження об'єкту спільно з керівниками комбінату «Харківжитлобуд» і тресту «Житлобуд-2».

Для подолання відставання намічено утеплити приміщення, подавши туди газ за тимчасовою схемою з таким розрахунком, щоб у зимовий час провести спеціальні монтажні і опоряджувальні роботи.

Інженерними службами тресту розроблено заходи по безумовному введенню в експлуатацію комплексу Харківського УВП-1 в 1982 році.

Старання праця наладника Одеського виробничого об'єднання «Електрон» М. С. Магальса сприяли успішному виконанню соціалістичних зобов'язань, взятих колективом на честь 60-річчя утворення СРСР.
ФОТО П. МІНЬКА.

Закінчився 1981 рік — перший рік одинадцяті п'ятирічки. Учбово-виробничі підприємства БілТОГ успішно розв'язують завдання розвитку виробництва, вдосконалення структури випущеної продукції, підвищення якості всієї роботи.

На сучасному етапі розвитку БілТОГ, коли особливого значення набуває підвищення ефективності виробництва, важлива увага на наших УВП приділяється боротьбі за раціональне використання матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів.

Візьмемо для прикладу використання важливих конструкційних матеріалів — прокату чорних і кольорових металів, за яким встановлюється народно-господарським планом завдання по середньому зниженню норм витрат. Ці завдання з року в рік виконуються і перевищуються, чому сприяє вся структура системи нормування вказаних матеріалів, що передбачає щорічний перегляд і перезатвердження подетальних і зведених норм витрат матеріалів на кожен виріб, розрахунок середнього зниження норм витрат у відповідності з тенденцією розвитку нової техніки і окремих видів виробництва, норм для розрахунку показників перспективного планування, а також контроль за виконанням планів з економії матеріальних ресурсів. Розробка планів організаційно-технічних заходів з економії прокату проводиться в таких напрямках: вдосконалення конструкцій виробів, впровадження прогресивної технології, поліпшення розкрою листового та сортового прокату, зниження припусків на механічну обробку, використання ділових відходів. Тільки за рахунок вдосконалення технології і конструкції автотракторного обладнання зекономлено протягом минулої п'ятирічки понад 100 тонн латунного прокату та 59 тонн прокату чорних металів. Використання ділових відходів при виробництві сальників до великогазових автомобілів дало економію понад 10 тонн прокату чорних металів.

Заходи по економії матеріальних ресурсів знаходять своє відображення і в планах з нової техніки. Так, на Могилівському УВП впроваджено виготовлення гайки гвинтової стяжки методом холодної насадки замість обробки різанням, від цього одержано економію 34 тони сортової холодно-гнutoї сталі. На Гродненському УВП перехід на виго-

товлення гвинта упорного вентиля до балонів стиснутих газів методом пластичної деформації дали змогу знизити норму витрат латунного прокату по 18 кілограмів на кожній тисячі виробів.

Відповідає вимогам сьогодення дня і технічний рівень заготівельного виробництва — питома вага ковально-пресового обладнання, машин для лиття під тиском становить у загальному парку металообробного обладнання 28 процентів, що означає впровадження більш вдосконалених мето-

виробництві кранів КР-15, КР-12 на 4 проценти, паперу пакувального при виробництві вентиля на 11 процентів. Аналогічне становище і в інших підприємствах.

Щоб економно витрачати матеріали, необхідно як слід продумати і стимулювати бережливості. Наведу приклад. У свій час на Гродненському УВП при виготовленні газових кранів спостерігалося підвищене витрачання дорогих розгортків. На підприємстві створили фонд матеріального заохочення

новленому порядку, підвищення відповідальності працівників відділів постачання за наявність подібних запасів.

Вдосконалюється і статистична звітність. До цих пір за економію підприємства звітували за підсумками року, коли перевитрата уже була і виправити стан справ уже не можливо. З третього кварталу 1981 року введена щоквартальна звітність, що дає змогу постійно тримати під контролем хід виконання завдань по зниженню норм витрат, кожний керівник зможе в будь-який час сказати, де і скільки зекономлено, а де необхідно вжити невідкладних заходів по посиленню режиму бережливості.

Одним з важливих додаткових резервів у напрямі підвищення ефективності виробництва є залучення трудящих до розв'язання завдань з економії матеріальних ресурсів, виховання у кожного робітника бережливого ставлення до витрат сировини, палива, матеріалів. З 1976 року, включившись у боротьбу за посилення режиму економії, під час Всесоюзного громадського огляду, від трудящих наших УВП надійшло більше 700 пропозицій, реалізація яких дала змогу зекономити 470 тонн металу, близько 5 мільйонів кіловат-годин електроенергії, 215 тисяч метрів тканини, понад 400 тисяч квадратних дециметрів шкіри. Це дало змогу додатково виготовити продукції на 1 мільйон 300 тисяч карбованців, в тому числі товарів народного споживання на 350 тисяч карбованців.

На жаль, цей рух у нас ще не набрав масового характеру. На окремих УВП весь огляд звівся до формального складання звітів про економію, досягнуту за рахунок розрізаних заходів. Усунення наявних недоліків, раціональне використання сировинних ресурсів дали змогу вчорашні втрати перетворити в резерв економії, успішно виконати завдання одинадцяті п'ятирічки. Це завдання — не просте: необхідно забезпечити зниження норм витрат прокату чорних металів до 1985 року не менше, ніж на 16 процентів, алюмінієвого прокату на 7 процентів, латунного — на 5 процентів, раціонально використовувати бавовняні тканини, хімічні та інші матеріали.

С. САПУТО,
начальник виробничо-технічного відділу ЦП БілТОГ.

Ощадливо, по-господарському

дів одержання заготовок, значне зменшення втрат металу.

Внаслідок проведених заходів підвищився коефіцієнт використання прокату чорних металів в 1975 році до 0,66 в 1981 році, і латунного прокату відповідно до 0,77 до 0,80.

Непогані справи з рівнем конструктивної матеріаломісткості. Регулятор тиску РДСГ, вентиль К-10 — 1,6, крани газові ДУ-15, ДУ-20 не поступаються за цим показником кращим зарубіжним зразкам.

Якщо раніше перегляду норм на допоміжні матеріали на УВП не приділялось належної уваги, то, починаючи з 1981 року, становище змінилось. Центральним правлінням БілТОГ стали доводитися до учбово-виробничих підприємств завдання по зниженню норм витрат, над ними встановлено неослабний контроль, що дисциплінує робітників, примушує задуматися, де ще можна зекономити. На підприємствах розпочалася боротьба за економію таких видів продукції, як папір пакувальний, картон прокладочний, плівка поліетиленова, гліцерин та інші. І знайшлися резерви. На Гомельському УВП, наприклад, норма витрат латунної сітки, що йде на виготовлення регуляторів тиску, зменшилася на 30 процентів, найближчим часом передбачено знизити норму витрат гліцерину при

за економію інструментів, що визначався в сумі 50 процентів від суми зекономлених матеріалів. Премії становили до 25 процентів тарифної ставки чи окладу і виплачувались понад інші премії, передбачені діючими положеннями. І якщо до впровадження витрат розгортків становило 50 штук на 100 тисяч виробів, то в даний час воно майже у два рази менше. Економія становить 3 тисячі карбованців на рік. Положення про стимулювання за економію матеріалів поширили на виробництво технологічної оснастки, внаслідок чого річний ефект становить 3,6 тисячі карбованців.

Не можна миритися і з створенням на складах підприємств значних наднормативних запасів, а такі факти ще мають місце на окремих УВП.

Питання про роботу комуністичного відділу матеріально-технічного постачання і центральної бухгалтерії по організації скорочення наднормативів на підвідомчих УВП розглядалося минулого року на зборах первинної партійної організації ЦП БілТОГ. Серед заходів, спрямованих на скорочення наднормативних запасів, партзборами передбачено: розробка нормативних лімітів на кожну назву сировини з відображенням у картотеці складського обліку, налагодження щомісячного обліку запасів на складах, їх реалізація у вста-

СТОРІНКИ БІОГРАФІЇ

У Львівському філіалі Центрального музею В. І. Леніна, в залі, де в стаціонарній експозиції висвітлюється тема «Торжество левинських ідей», працює виставка, присвячена 75-річчю з дня народження Л. І. Брежнева.

Тут завжди багатолюдно. Відвідувачі довго затримуються біля фотографій 1945 року, фотознімки, на якому зафіксовано зустріч Л. І. Брежнева з учасниками ансамблю пісні і танцю Прикарпатського військового округу.

Частими гостями виставки є ветерани 18-ї армії, учасники Великої Вітчизняної війни і ветерани праці. Нещодавно нечужі Львівщини зустрілися на виставці з ветераном 18-ї армії, полковником запасу А. В. Оточіним, який розповів про одну з яскравих сторінок біографії Л. І. Брежнева.

Виставку відвідали вчителі і учні Львівської вечірньої школи робітничої молоді та спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Багато рацпропозицій за роки роботи на Харківському УВП-І вніс інженер-технолог Борис Семенович Цинман (на фото крайній праворуч). Ось і тепер товариші по роботі обговорюють чергову пропозицію раціоналізатора.

ФОТО П. МІНЬКА.

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

У м. Старобешеве Донецької області відбувся зліт передовиків сільського господарства, на якому підбито підсумки їх роботи в першому році одинадцяті п'ятирічки.

На зліт зібралися передовики сільськогосподарського виробництва — переможці соціалістичного змагання. Це — доглядач худоби колгоспу «Червона Україна» Петро Череватенко, теля міжколгоспбуду м. Комсомольська Микола Миколайович Мартинов, робітниця озеленувальної ділянки м. Комсомольська Валентина Яхненко та інші.

За ударну працю кращим трудівникам було вручено цінні подарунки та грамоти.

Потім перед передовиками сільського господарства виступив лектор товариства «Знання» В. А. Лисничук, який прочитав лекцію про міжнародне становище, а представник районного

відділу соціального забезпечення А. С. Николаєв дав відповіді на запитання, що цікавили присутніх.

Зліт закінчився великим естрадним концертом учасників художньої самодіяльності Донецького обласного будинку культури.

В концерті взяли участь: народний ансамбль танцю «Донецькі зорі», драматичний та естрадний колективи. Бурхливими оплесками нагороджували глядачі виконавців народних танців Наталію Сусликову та Беату Магу. Драмгуртківці порадували учасників зльоту комедією Ляховича «Кактусник». Майстерно виконували ролі Юрій Каратаєв, Любов Бутченко, Наталія Горбенко та Тетяна Ушакова.

Г. ДЯЧЕНКО,
художній керівник
Донецького обласного
будинку культури.

І ТАКІ БУВАЮТЬ МАТЕРІ...

НА ТЕМИ МОРАЛІ

Вродлива кароока дівчина востаннє помахала рукою. Автобус рушив, але вона ще довго стояла, дивлячись у вікно на батька і витирала сльози. А на зупинці залишився вже похилий чоловік, що, зіпнивши зуби, змахував непрошені сльози; він, батько, провадив до спецшколи-інтернату свою єдину дочку.

А що ж мати? Де вона? Сім'я розпалась. І батько, і мати, здається, не жалкують з цього приводу. Вони не усвідомлюють, що склалася дитина своєю неповнолітній дитині.

Євгенія Захарівна Ковальчук та Василь Іванович Федорчук до м. Олександрії

приїхали з Одеси. Життя В. І. Федорчука склалося так, що після розлучення з чужою дружиною, він тривалий час «холостакував» в однокімнатній квартирі поблизу Одеського клубу УТОГ. Одного разу познайомився Федорчук з молодістю, вродливою жінкою, яка мала неповнолітнього сина. Євгенія розповіла про свою нещасливу долю, мовляв, розлучилася з чоловіком — п'яницею і грубіяном, який не працював — і залишилася одна, без житла і коштів, навіть без майна. Василь Іванович погодився взяти її до себе. Невдовзі вони побралися.

Ніщо не віщувало біди.

Виховували її сина Миколу від першого шлюбу, в 1969 році народилася донька Оленка. Одержали двокімнатну квартиру. Жили в мирі та злагоді.

Через три роки Євгенія Захарівна розірвала шлюб з Федорчуком. Жити ж продовжували разом в тій самій квартирі. Дитина однаково тягнулася до матері і до батька.

Коли Василь Іванович пішов на пенсію, Євгенія зуміла вмовити його обміняти квартиру в Одесі на квартиру в Олександрії. Буде, мовляв, ближче до її родичів, з ними легше жити. Після обміну житла Євгенія Захарівна влаштувалася працю-

вати на швейну фабрику. Здібна й кмітлива, вона швидко вийшла в передові робітниця. Заробляла добре, одержувала премії.

Спочатку ніхто не помічав, що жінка приятелює з чаркою. А тим часом оковита підтовхувала її на хибну стежку. Василь Іванович, її колишній чоловік, дивився на це крізь пальці, бо й сам чарчин не цурався, хоча й пив, як він каже, «меншою». Та й що він міг вдіяти, адже він чоловік колишній...

Євгенія одного разу, хильнувши зайву чарку, посварила з Василем Івановичем та дванадцятирічною

донькою, похатцем зібрала речі і зникла в невідомому напрямку. На фабриці про це нічого не знали, Федорчук теж не міг дати пояснень; вдарили на сполох. Розшуком Євгенії Захарівни займалися органи міліції, але знайти її не вдалося.

Через півроку з'явилася вона. Цього разу вже з третім чоловіком. Забрала решту своїх пожитків і поділилася на Житомирщину.

Чим керувалася ця п'ятидесятирічна жінка, що покинула дитину на престарілого батька і вирушила у мандри в пошуках «легкого життя». Адже дівчинці так потрібна материнська турбота і увага. Як могла Євгенія Ковальчук забути про це, куди ділися її материнські почуття? Хто нагадує їй про дитину?

О. МАРКОВА.
Кіровоградська область.

На Київському мотоциклетному заводі сумлінно трудиться пакувальниця Надія Шпак.

Вона — ударниця комуністичної праці, виконує завдання на 120 процентів.

ФОТО П. МІНДЕЛЯ.

КОНЦЕРТ КОРАБЕЛІВ

Багатолюдно було у Севастопольському будинку культури. Нечуючі прийшли на концерт художньої самодіяльності, з яким виступали аматори сцени з Миколаєва.

Цікаву програму запропонували гості. Драмгурток, до складу якого входять робітники Чорноморського суднобудівного заводу, показав сценку з вистави «Першопівні». Потім робіт-

ниця цього заводу Р. К. Матюхіна виконала пісню «Куди відходить дитинство».

Та особливий успіх випав на долю робітнички Наталії Сакви, котра виконала пісню «Танець на барабані». Дівчина навчилася танцювати і виконувати пісні у школі-інтернаті для слабозуваючих дітей. А цю пісню Наталії допомогла розучити перекладач Т. Городнича.

Сміх у залі викликали ви-

конавці гумористичних сцен, робітничі учбово-виробничого підприємства В. А. Сабодаж, В. Б. Іткіна, Н. Н. Кечмарика.

Після концерту голова Кримського облвідділу УТОГ Н. В. Мельникова вручила гостям квіти і сувенір. Від імені миколаївчан директор Будинку культури Б. І. Пархоменко подякував за теплий прийом.

В. ЛИСИЦІН,
працівник Севастопольського будинку культури.

...Йде репетиція драматичного гуртка Миколаївського обласного будинку культури. Готують виставу І. Іващенко «У дощовий вечір».

На фото: (зліва направо) художній керівник А. К. Ісаїна, робітник учбово-виробничого підприємства В. А. Сабодаж, швачка фабрики імені Жданова З. Г. Здоровецька, перекладач Т. М. Городнича, режисер В. Г. Ігнат'єв.

ФОТО
І. ХАРКІВСЬКОГО.

Нова позика діє

У зв'язку з тим, що наближається закінчення строку дії Державної 3-процентної внутрішньої вигащної позики 1966 року, Міністерство фінансів СРСР з дозволу Ради Міністрів СРСР випускає з 1 січня 1982 року для розповсюдження серед населення через ощадні каси Державну внутрішню вигащну позичку 1982 року.

Державна внутрішня вигащна позика 1982 року дійсна на строк з 1 січня 1982 року до 1 січня 2002 року, а облігації позички можуть бути пред'явлені до оплати до 1 січня 2004 року.

Облігації позички випускаються вартістю 50 і 25 карбованців. Облігації вартістю в 25 карбованців є половиною облігації 50 карбованців.

Загальна сума вигащів встановлена в середньому на 20-річний строк позички з розрахунку 3 проценти на рік.

Протягом 20-річного строку виграє 32 проценти всіх облігацій, а решта — 68 процентів облігацій після закінчення строку позички викупляються по їх вартості.

У кожному тиражі розігруються один вигащ в 10000 карбованців, п'ять вигащів по 5000 карбованців, 20 вигащів по 2000 карбованців, 55 вигащів по 1000 карбованців, 250 вигащів по 250 карбованців і 17169 вигащів по 100 карбованців на облігацію вартістю 50 карбованців, включаючи вартість облігації. По облігації вартістю в 25 карбованців виплачується половина вигащу.

Власник вигащу в 10 ти-

сяч карбованців має право на позачергову покупку автомобіля «Волга», або легкового автомобіля аналогічного класу, а вигаща в 5000 карбованців — автомобіля іншої марки класом нижче.

Облігації 3-процентної позички 1966 року, що знаходяться нині у населення, так само вільно купуються ощадними касами і беруть участь у тиражах вигащів, які будуть проводитися до закінчення строку дії позички — до 1 липня 1986 року. Продаж облігацій зазначеної позички ощадкасами з 1 січня 1982 року припинено.

Після проведення 30 червня 1986 року останнього тиража вигащів по позичці 1966 року, власникам облігацій надається право до 1 липня 1987 року обміняти їх у ощадних касах на облігації Державної позички 1982 року на пільгових умовах, тобто без оплати курсової різниці. Вигащні облігації Державної 3-процентної позички 1966 року, а також облігації цієї позички, що підлягають викупу по їх вартості, можуть бути пред'явлені до оплати до 1 липня 1988 року.

Після закінчення зазначеного строку облігації, що не були пред'явлені до оплати, втрачають силу і оплаті не підлягають.

Тиражі вигащів по новій позичці будуть проводитися в ті самі строки, що й по 3-процентній 1966 року — вісім тиражів щорічно: 15 лютого, 30 березня, 15 травня, 30 червня, 15 серпня, 30 вересня, 15 листопада, 30 грудня. Протягом 20-річного строку проводиться 160 тиражів вигащів.

За умовами випуску позички, що має вільний обіг, вигащні облігації погашаються і в наступних тиражах участі не беруть. Таким чином, після кожного тиража кількість облігацій в розряді зменшується, а кількість і сума вигащів, що розігруються у тиражах, залишається незмінними. Тому вірогідність вигащу з кожним тиражем збільшується.

Покупка облігацій проводиться по її вартості, а продаж — по цінах, встановлених Міністерством фінансів СРСР. Ціни, по яких продаються облігації позички, змінюються в період від одного тиража вигащів до другого через кожні 15 днів, тобто в перші 15 днів встановлена курсова вартість у розмірі 40 копійок за повну облігацію, у наступні дні — 70 коп. і в останні — 1 карбованець. Облігації 25 карбованців продаються відповідно по цінах в два рази менше.

Продаж населенню облігацій припиняється в день, що передуватиме тиражу вигащів, і поновлюється після публікації в газетах офіційної таблиці вигащів, а покупка облігацій позички, що мають вільний обіг, проводиться ощадними касами в будь-який день.

Кошти, що розміщені в облігаціях позички, знаходяться в обігу держави і використовуються державою на фінансування народного господарства СРСР.

В. МЕЛЬНИК,
старший ревізор
Центральної ощадної каси Московського району м. Києва.

ВИХОВУЄ ТОВАРИСЬКИЙ СУД

На Запорізькому УВП великим авторитетом користується товариський суд. Громадський орган правопорядку проводить велику виховну роботу на підприємстві, сприяє зміцненню трудової дисципліни.

Вибірні судді у складі голови — старшого економіста Л. М. Пашина, ветеранів праці, що віддали підприємству понад чверть ві-

ку, А. Я. Богатирьова, Р. М. Леміш, П. С. Вінниченко, розглядають справи вдумливо, дотримуючись Положення про товариський суди УРСР.

В 1981 році товариський суд головним чином розглядав справи про порушення трудової дисципліни, громадського порядку і дрібні крадіжки. Було вжито рішучих заходів по викоринен-

ню антигромадських проявів, що, на жаль, ще мають місце на підприємстві. З ініціативи товариського суду посилено роботу по профілактиці правопорушень.

Недавно колектив УВП тепло поздоровив Л. М. Пашина з 15-річчям плідної діяльності на посаді голови товариського суду.

С. МАРЧЕНКО.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПОТРІБНІ КОРЕКТИВИ

У минулому році організацію змагань з літнього багатоборства серед трудящих глухих Харківської області взяла на себе облпрофрада, доручивши безпосереднє їх проведення облвідділу ДСТ «Спартак». Положення передбачалося організація першого етапу змагань у колективах фізкультури держпідприємств, УВП і спецшкол-інтернатів. Фінальні змагання було призначено на початок вересня з тим, щоб у них могли взяти участь команди юнаків та дівчат спецшкол.

Учням дозволили виступати в змаганнях з третього ступеня комплексу ГПО, що надавало їм можливість боротися за призове командне місце нарівні з дорослими. Положення про змагання надіслали завкомам і фабкомам держпідприємств, місцевим комітетам профспілки УВП і спецшкол у квітні. Було створено оргкомітет по проведенню змагань, складено план підготовки до фіналу. І все ж змагання не стали посправжньому масовими, не принесли тих результатів, на які розраховували організатори. Про причини, що завадили досягти наміченого, мова піде далі, а поки що кілька слів про те, як проходив фінал змагань.

У фінальних змаганнях серед чоловіків і юнаків взяли участь вісім команд з 32 учасниками, хоча планувалося відповідно 12 і 72. Серед жінок і дівчат — 4 команди з 14 учасницями (планувалося відповідно 9 і 54). Серед чоловіків і юнацьких команд повну команду представила тільки спецшкола-інтернат для слабозуваючих дітей — 6 спортсменів. Від заводів «Серп і Молот» і Харківського електромеханічного було всього навсього по одному учаснику, а від Харківського турбінного заводу, Куп'янського чавуноливарного, Ізюмських тепловозремонтного і оптико-механічного — жодного учасника.

Серед команд жінок і дівчат повну команду у складі 6 чоловік виставила лише спецшкола-інтернат для глухих дітей. Завод імені Малишева представив чотирьох спортсменок, УВП-2 — трьох, міськвідділ — одну, від заводів «Серп і Молот», Харківського електромеханічного, УВП-І і спецшколи-інтернату для глухих дітей — жодної учасниці.

Переможцями у командній першості серед чоловіків вийшли спортсмени тракторного заводу, на другому місці — спортсмени заводу імені Малишева, на третьому — школи-інтернату для слабо-

зуваючих дітей. Серед жінок перемогла команда дівчат спецшколи-інтернату для глухих дітей, на другому місці спортсменки заводу імені Малишева, на третьому — УВП-2.

В особистій першості серед чоловіків з програми IV ступеня чемпіоном став А. Воробійов з заводу ХТЗ (59 очок), на другому місці його товариш по команді С. Матвієнко (57 очок), на третьому — представник цього ж підприємства А. Григорашук (56 очок). З програми V ступеня перемогли Є. Частій з заводу «Серп і Молот» (29 очок), І. Шипулін з команди міськвідділу (26 очок) і В. Петухов з електромеханічного заводу (22 очка).

Серед юнаків переможцями вийшли А. Лисенко із спецшколи-інтернату для слабозуваючих (35 очок), А. Галкін із спецшколи для слабозуваючих дітей (33 очка). Учасники виконали 22 норми третього спортивного розряду.

З програми IV ступеня в особистій першості серед жінок перемогла В. Матюхіна з заводу імені Малишева (52 очка), на третьому — Т. Шатова з УВП-2 (23 очка). З програми V ступеня серед жінок перемогли М. Частій з команди міськвідділу (35 очок), друга — Л. Танська з УВП-2 (24 очка). Серед дівчат переможцями вийшли С. Старкова (57 очок), Т. Ковтун (52 очка) і Г. Боровських (28 очок) з спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Учасниці виконали сім розрядних норм багатоборства. І цей позитивний момент змагань радує: значить кошти, витрачені облвідділом УТОГ на аренду басейна для трювань, виправдані, значить віддача від роботи спортивних секцій при обласному Будинку культури УТОГ є.

А тепер про деякі прикраси в проведенні змагань та їх організації. Кошти на аренду баз для проведення фінальних змагань кошторисом облпрофради не передбачалися, планувалося провести змагання на профспілкових базисах. Що з цього вийшло? Змагання з легкої атлетики проводилися на кращому стадіоні міста «Металіст», але в цей же час там змагались чуячі юнаки і дівчата; басейн «Локомотив» довелося взяти в аренду облвідділу УТОГ; тир безкоштовно було виділено тільки тому, що його начальник виявився доброю людиною. Нада-

лі, при проведенні подібних заходів, на керівництво спортбаз профспілок слід покласти персональну відповідальність за організацію змагань серед глухих, включити їх до графіка спортзаходів ДСТ «Спартак», «Авангард» і «Зеніт».

Перший етап змагань у колективах фізкультури держпідприємств, УВП і спецшкол був фактично зрівняний: тільки в колективах заводу імені Малишева і турбінного заводу відбулися відбіркові змагання, але до цього часу в комісії облпрофради по роботі серед глухих немає технічних звітів. Коментарі, як кажуть, зайві. Так, цей спортивний захід дуже складний, провести його нелегко, але ж коли-небудь це треба починати.

Будемо говорити відверто: тільки спортсмени компактної групи глухих заводу імені Малишева беруть участь у щорічній загальнозаводській спартакіаді. Збірні команди міськвідділу виступають на спартакіадах галузевого бюро фізкультури обкому профспілки місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, змаганнях облвідділу ДСТ «Спартак». В інших колективах навіть змагання зі стрільби не проводяться, хоча на їх організацію не треба багато часу.

В чому ж справа? На мій погляд комісії по роботі серед глухих при завкомах і фабкомах профспілок слід більш предметно займатися розвитком фізкультури і спорту серед глухих. Тоді, очевидно, швидше буде вирішено питання на заводах «Серп і Молот» і ХТЗ про виділення коштів на оплату тренера загальної фізичної підготовки і багатоборства ГПО, як це робиться на заводах імені Малишева і Харківському електромеханічному. Без вирішення питання про тренера з погодинною оплатою, фізкультура і спорт в компактних групах розвиватися не можуть.

Подібні змагання слід організовувати щороку. Практика їх проведення серед глухих трудящих і учнів спецшкол-інтернатів Київської і Харківської області показала, що вони в значній мірі сприяють підвищенню політичної, трудової і промислової активності. Девіз глухих і слабозуваючих спортсменів Харкова «Від стартів ГПО — до стартів Всесвітніх спортивних ігор».

А. СИМОНЕНКО,
член комісії Харківської облпрофради по роботі серед глухих.

ДО ОМРІЯНОЇ МЕТИ

Відомий спортсмен, член нашого Товариства Олександр Базаров працює в Одеському виробничому об'єднанні імені Дзержинського. Молодий робітник ще новачок в обраній професії, але змінив завдання він виконує на 120 процентів.

Підійшов час обідньої перерви і Олександр, виключивши машину, розповів: — Спорт захоплююся ще зі шкільної лави. Тренувався з вільної боротьби, а з 1974 року почав оволоді-

вати дзю-до. Під керівництвом тренера В. Петухова брав участь у різноманітних змаганнях, на яких завоював два кубки і 32 медалі різного гатунку. В квітні нинішнього року вдало виступив на першості УТОГ, де посів перше місце в своїй ваговій категорії.

На закінчення нашої зустрічі кандидат у майстри спорту з дзю-до Олександр Базаров поділив свою заповітну мрію.

— Моя головна мета — в якнайкращій спортивній фор-

мі підійти до XV Всесвітніх ігор глухих. Докладу всіх зусиль, щоб домогтися високих результатів і потрапити до складу збірної команди СРСР. А найближче завдання — успішний виступ на першості світу з вільної боротьби, яка відбудеться у жовтні нинішнього року.

І. КРИКЛИВИЙ.

Редактор
П. БУЛАТОВ.